

Encyklopedia Solidarności

<https://encysol.pl/es/encyklopedia/hasla-rzeczowe/14787,Wydawnictwo-Krzyza-Nowohuckiego.html>
19.05.2024, 17:25

Wydawnictwo Krzyża Nowohuckiego

Hasło wydrukowane w **Tom IV**

Wydawnictwo Krzyża Nowohuckiego, oficyna wydawnicza powstała z końcem 1979 z inicjatywy Chrześcijańskiej Wspólnoty Ludzi Pracy (działającej od IV 1978 w Krakowie-Nowej Hucie), powołana przez zespół wydający niezależne katolickie pismo „Krzyż”/„Krzyż Nowohucki”: Jana Leszka Franczyka, Franciszka Grabczyka, Adama Macedońskiego i Wojciecha Sukiennika. Wydawaniem książek i pism, w tym przygotowaniem do druku, dystrybucją, zajmowali się J.L. Franczyk (redaktor naczelny) i W. Sukiennik (kontakt z drukarzami). 1980 także ks. Tadeusz Isakowicz-Zaleski i Artur Koziół (prace intrologatorskie). 1980–1981 ukazało się ok. 30 tytułów w łącznym nakł. kilkudziesięciu tys. egz., m.in. *Raporty katyńskie ambasadora O'Malley'a* (1980; sygnowane przez Instytut Katyński w Polsce, nakł. 4000 egz.), *Wspomnienia z Kazachstanu* ks. Władysława Bukowińskiego (1980, przedruk z Biblioteki Spotkań, nakł. 5000 egz.), *Czego nie ma w podręcznikach...* (1980, broszura sygnowana przez Zespół Redakcyjny „Suplement”: Waldemar Czyż, Janusz T. Nowak, Zbigniew Solak, Ryszard Terlecki, nakł. 4000 egz.), *Przed czerwonym trybunałem. Proces arcybiskupa Jana Cieplaka w Moskwie* ks. Franciszka Rutkowskiego (1981, nakł. 5000 egz.), *Zbrodnia Katyńska w świetle dokumentów* z przedmową Władysława Andersa (1981, przedruk z Gryf Publications Ltd., nakł. 5000 egz.). Najwięcej książek historycznych, wypełniających tzw. białe plamy w oficjalnej historii okresu PRL. Opublikowano też kilka pozycji poetyckich i jeden numer „Lithuanii” (1981), pisma poświęconego problematyce Litwy i stosunkom polsko-litewskim. Od początku swego istnienia wydawnictwo wydawało pismo „Krzyż Nowohucki” (1979–1981). 1979 nr 4 „Krzyża Nowohuckiego” wydano jako maszynopis, a od nr. 5 ze I 1980 techniką offsetową. Od tego roku datują się publikacje książkowe drukowane w zakładach małej poligrafii przy krakowskich

instytucjach, np. Sądzie Wojewódzkim czy w drukarni oo. jezuitów oraz we Wrocławiu. O planie wydawniczym decydował J.L. Franczyk, który najczęściej konsultował go z T. Isakowiczem-Zaleskim, A. Macedońskim i W. Sukiennikiem. Wydawnictwo finansowało działalność ze sprzedaży wydanych tytułów. Początkowo kolportaż na terenie Krakowa, po VIII 1980 również w innych miastach, m.in. w Warszawie i Tarnowie. 1980–1981 wydawnictwo współpracowało z niezależnymi strukturami w Krakowie: Wydawnictwami KOS i ABC oraz pismami „Robotnik” i „Spotkania. Niezależne Pismo Młodych Katolików”. 13 XII 1981 koniec działalności wydawnictwa z chwilą internowania większości członków zespołu. 1982 próba reaktywacji podjęta przez J.L. Franczyka, T. Isakowicza-Zaleskiego i W. Sukiennika zakończona wpadką drukarza i ujawnieniem nazwiska W. Sukiennika, nast. jego ukrywaniem się i emigracją.

Osoby zw. z wydawnictwem były rozpracowywane od II poł. I. 70., m.in. w ramach SOS/SOR krypt. Naprawiacz i SOS krypt. Hutnik.

Sławomir Chmura, Ewa Zając

[Kraków, Region Małopolska](#)

[Poprzedni Strona](#)
[Następny Strona](#)

[Zgłoś błąd](#)